

ליקוטי אמרים חלק שני

הנקרא בשם חינוך קטן

מלוקט מפי מפרים ומפי מופרים קדושי עליון נ"ע
מיוסד על פרשה ראשונה של קריאת שמע :

מאליה ותגל ותשמח בה' עושה
ותתענג על ה' תענוג בפלא והזוכים
למעלת אהבה רבה זו הם הנקראים
צדיקים בדכתיב שמתו צדיקים בה'
אך לא כל אדם זוכה לזה כי לזה
צריך זיכך העומד במאד מאד וגם
תורה ומעשים טובים הרבה לזכות
לנשמה עליונה שלמעלה ממדרגת רוח
ונפש כמ"ש בר"ח שער האהבה.
והשנית היא אהבה שכל אדם יוכל
להגיע אליה כשיתבונן היטב בעומקא
דלכא בדברים המעוררים את האהבה
לה' בלב בל ישראל. הן דרך כלל
כי הוא חיינו ממש וכאשר האדם
אוהב את נפשו וחיוו. כן יאהב את
ה' כאשר יתבונן וישים אל לבו כי
ה' הוא נפשו האמיתית וחיוו ממש
כמ"ש בזהר ע"פ נפשי אויתך וגו'.
והן דרך פרט שכשיבין וישכיל
בגדולתו של מ"ה הקב"ה דרך פרטית
כאשר יוכל שאת בשכלו ומה שלמעלה
משכלו ואח"כ יתבונן באהבת ה'
הגדולה ונפלאה אלינו לירד למצרים
ערות הארץ להוציא נשמותינו מטר
הברזל שהוא הס"א ר"ל לקרבנו אליו
ולדבקו בשמו ממש והוא ושמו אחד
דהיינו שרוסמנו מחכילת השפלות

ודמומאח

לנער על פי דרכו גם כי יזקין לא
יסור ממנה הגה מדכתיב על פי דרכו
משמע שאינה דרך האמת לאמיתו
וא"כ מאי מעליותא שגם כי יזקין
לא יסור ממנה. אך הגה מודעת
זאת כי שרשי עבודת ה' ויסודותיה
הן דחילו ורחימו היראת שרש ויסוד
לסוד מרע והאהבה לועשה טוב וקיום
כל מ"ע דאוריית' ודרבנן כמו שיתב'
בסקומן (ומצות החינוך היא ג"כ
במ"ע כמ"ש בא"ח סימן שמ"ג) ו
זהה באהבה כתיב במ"ס עקב אשר
אנכי מצוה אתכם לעשותה לאהבה
את ה' וגו' וצריך להבין אך שיך
לשון עשייה גבי אהבה שכלב אך
הענין הוא דיש שני מיני אהבת ה'
האחת היא כלות הנפש במבעה אל
בוראה כאשר תתגבר נפש השכלית
על העומד ותשפילתו ותכניעהו תחתיה
אזי תתלהב ותתלהט בשלהבת העולה

לקוטי חלק שני אמרים עו

והבטחא לתכלית הקדושה וגדולתו
 ית' שאין לה קץ ותכלית אזי כמים
 הפנים אל פנים תתעורר האהבה בלב
 כל משכיל ומתבונן בענק זה בעומקא
 דלבא לאהוב את ה' אהבה עזה
 ולדבקה בו בלב ונפש כמו שיתבאר
 במקומה באריכות. והנה ענין אהבה
 זו רצה מרע"ה ליטע בלב כל ישראל
 בפרשה ועתה ישראל וגו' בפסוק הן
 לה' אלהיך השמים וגו' רק באבותיך
 השק וגו' ומלתם וגו' בשבעים נפש
 וגו' ואהבת וגו'. ולכן סיים דבריו על
 אהבה זו אשר אנכי מצוה אתכם
 לעשותה שהיא אהבה עשויה בלב
 ע"י הבינה והדעת בדברים המעוררים
 את האהבה וע"ז צוה כבר תחלה והיו
 הדברים האלה אשר אנכי מצוך היום
 על לבבך כרי שעי"ז תבא לאהבה
 את ה' כראיתא בספרי ע"פ זה.
 והנה על אהבה זו השנית שייך לשון
 מצוה וצווי דהיינו לשום לכו ודעתו
 בדברים המעוררים את האהבה אבל
 באהבה ראשונה שהוא שלהבת העולה

מאלה לא שייך לשון צווי ומצוה כלל
 ולא עוד אלא שהיא מתן שכרן של
 צדיקים לשעום מעין עו"הב בע"הז
 שעליה נאמר עבודת מתנה אתן את
 כהונתכם כמו שיתב' במקומה אך הנה
 ידוע ליודעים מעמא דקרא מאי דכתיב
 כי שבע יפול צדיק וקם ובפרט שהארם
 נקרא מהלך ולא עומד וצריך לילך
 ממדרגה למדרגה ולא לעמוד במדרגה
 אחת לעולם ובין מדרגה למדרגה טרם
 שיגיע למדרגה עליונה ממנה הוא
 בכת' נפילה ממדרג' הראשונה אך כי
 יפול לא יוטל כתיב ואינה נקראת
 נפילה אלא לגבי מדריגתו הראשונה
 ולא לגבי שאר כל אדם ח"ו שאעפ"כ
 הוא למעלה מכל האדם בעבודתו כי
 נשאר בה בחי' רשימו ממדריגתו
 הראשונה אך עיקרה מאהבה שנתחנך
 והורגל בה מנעוריו בטרם שרגיע
 למדרגת צדיק וז"ש גם כי יזקין וגו'.
 והנה ראשית הדברים המעוררים האהבה
 והיראה ויסודן היא האמונה המהורה
 ונאמנה ביהודו ואהדותו יתברך וית'.

